

[Ingerlise Koefoed]

den vestlige verden må standses, og at oprustning i det lille danske samfund i sig selv er en tåbelighed og spild af ressourcer, som kunne bruges til nyttige ting. Hvad kunne vi ikke få af energipolitik og forskning i alternativ energi for de penge, F-16 flyene koster? Hvad kunne vi ikke gøre ud af institutionerne for børn og gamle, af skolerne og universiteterne og bibliotekerne? Hvad kunne vi ikke få råd til af pensioner, hvis vi kunne opgive den tåbelige idé om, at Danmark nødvendigvis skal være medlem af NATO og nødvendigvis skal bruge 7 mia kr. om året på militær?

Jeg har ikke sagt noget om betalingsbalanceunderskuddet og vores såkaldt svækkede tillid i udlandet. Det sidste tvivler jeg på, men det er reelt nok at tale om betalingsbalancen. Hvis SF skulle lave en finanslov, ville vi også gøre noget ved betalingsbalanceunderskuddet, men vi ville ikke føre lønpolitik, vi ville ikke trykke lønningerne for de offentligt og privat ansatte ved at gribe ind i overenskomsterne. Vi ville, som jeg også sagde det i tirsdags, skaffe nogle penge til landet ved en midlertidig importtold. Vi ville tage høje registreringsafgifter for store biler; dermed ville vi prioritere de små, mindre resourcekrævende biler og den kollektive trafik. Vi ville regne med en værdistigningsafgift på jord og fast ejendom. Vi ville inddrage olien i Nordsøen. Vi ville lave en virkelig skattereform, og så ville vi sætte gang i arbejdet i energisektoren, i boligsektoren, i social- og sundhedssektoren. Vi ville give de arbejdsløse større muligheder for beskæftigelse ved forbud mod overarbejde og ved en forlænget barselorlov for mænd og kvinder, og vi ville støtte arbejdspladsernes bestræbelser på nedsat arbejdstid.

Det beslutningsforslag, som vi har fremsat her i folketinget, vil give alle her mulighed for at diskutere en krisepolitik på lønarbejdernes betingelser, en krisepolitik, der på én gang betyder nedsættelse af underskuddet på betalingsbalancen og af statens underskud samt beskæftigelse for mange mennesker.

Men det er altså ikke os, der har lavet finansloven. Vi har haft det eksisterende forslag som udgangspunkt, og mere kunne man næppe heller forvente. Sidste år stemte vi imod finanslovsforslaget for at vise vores klare afstandtagen fra SV-regeringen. Vi er utilfredse med denne regerings stædige fasthol-

den af lønpolitikken, men ikke med alt, hvad regeringen foretager sig. Vi er ikke tilfredse med den finanslov, vi har fået, men vi er heller ikke utilfredse med alt, hvad der er i den. Vi vil derfor undlade at stemme ved afstemningen.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsette mødet. Det genoptages i dag kl. 13.30.

Mødet udsat kl. 11.52

Mødet genoptaget kl. 13.30

Forhandlingen genoptages.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Vi har jo været igennem en debat om ændringsforslagene og har nok også i den forbindelse fået givet udtryk for noget af det, som vi hver især ønsker at udtrykke ved en finanslovdiskussion. Det, der nu foreligger, er et finanslovsforslag, som har udsigt til at blive vedtaget, og som har gennemgået meget beskedne ændringer i forhold til det forslag, der var til behandling i forgårs. Man kunne måske sige om finanslovsforslaget for 1980, at det har det indhold, som finanslove skal have. Det er i hvert fald tydeligt, at det har været svært igennem de seneste år at gennemføre væsentlige ændringer i finanslovsforslagene. Det siger også en hel del om, at vi har at gøre med et apparat, som er tungt, som er vanskeligt at håndtere, som det er svært sådan konkret at gennemføre væsentlige ændringer i. Slutresultatet i år ligner slutresultatet fra sidste år, forrige år og helt tilbage igennem 1970'erne: et betydeligt underskud i kassen.

Finansministeren har været i folketinget og fået vedtaget bemyndigelse til, hvordan han kan dække dette hul til, men det er indlysende, at det er utilfredsstillende, at dansk økonomi hviler på den slags lovgivning, som skal til for at redde et område, som ikke i sig selv er i balance. Det er naturligvis ikke kun et spørgsmål om statens finanser, det er et spørgsmål om den samlede økonomiske politik.

Jeg ved godt, at der kan findes – og jeg vil også gerne nævne dem – en række begrund-